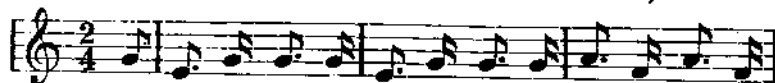
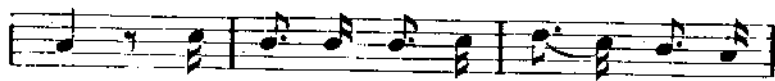

Skön Cecilia.

Melodi nr 11.

En ral-la--re, en ral--la--re från söd-ra Sver-ge

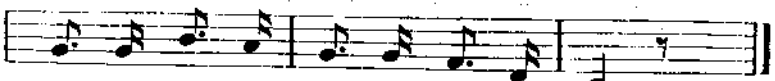
kom Han fri---a till en flic-----ka Ce-

ci-lia het--te hon Hennes tan-kar va fri--mo--di-

a Hennes hjär-ta stod i brann Allt för den ras-ke

ral--la---ren från söd-ra Sver-ges lann. L.

En rallare, en rallare från södra Sverge kom.
Han fria till en flicka, Cecilia hette hon.
Hennes tankar va frimodia, hennes hjärta stod i brann,
allt för den raske rallaren från södra Sverges lann.

Den rallaren, den rallaren på fingret bar en ring,
tag den, tag den, Cecilia, till dess du bliver min.
Jag vill giva deg mitt hjärta, jag vill giva deg min hann,
om du med mej vill knyta de kärleksljuva bann.

Tro aldrig, att jag knyter nå't kärleksband med dej.
Du är ju blott en rallare och jag en flicka fin.
Håll opp me så'na tankar, håll opp me så'nt begär.
Tro aldrig, att jag håller en rallare så kär.

Den rallaren, den rallaren, han reste bort sin kos.
Han reste bort till främmande land från sin utvalda ros.
Han tänkte på Cecilia, som en gång svarat nej,
allt när de stod och talade uppå en kärleksäng.

När sju år var förgångna, förgångna runters kring,
då sjuknade Cecilia i febersjukdom in.
Den sjukdomen var blandad med kärlek och med sorg,
allt för hon hade givit den rallaren sin korg.

Cecilia vart döder och lagder uppå bår,
av raska gossar buren till gravens dunkla vrår.
Och uti detta hjärta och uti denna grav,
där vilar skön Cecilia, som rallarn hållt utav.

Därför I flickor alla, som än ogifta gå,
tag mot en gosses bjudning, när helst han bjuda må.
Låt aldrig sådan högfärd i era sinnen bo.
I gravens stilla boningar skall sådant finna ro.

Gammal rallarvisa. X

Ätta år, sen jag var här.
Hej, di Hurra!
Då hade jag en flicka kär.
Långt härifrån.

Jag åtta brev till henne skrev.
Hej, di Hurra!
Hon alla dem i stycken rev.
Långt härifrån.

Hon flätade dem uti sitt hår.
Hej, di Hurra!
Då, kan ni tro, min sorg blev svår.
Långt härifrån.